

Πρόδικος (μή γραπτέον Ἡρόδικος;)

Σηλυβριανός.

λα΄

Γαληνοῦ

ὑπομνήματα καί

Ἱπποκράτους ἐπι-

δημιῶν. Στ.

Ἡκδ. Λειψίας

1829.

Σελ. 98 - 99-100

Πρόδικος τοὺς πυρεταίνοντας ἔκτεινε
δρομοῖσι, πάλησι, πυρίῃσι, καὶ τὸ πυρετῶδες πολέμιον
λιμῷ, περιόδοισι πολλῇσι, δρομοῖσιν, ἀνατρίψει, πόνον πό-
νῳ αὐτοῖσι.

Καὶ ταύτην τὴν ῥῆσιν ἄλλος ἄλλως γράφει, τινὲς μὲν ὑπαλλάττοντες
τὴν λέξιν τοιάνδε, περιόδοισι, πάλησιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ πάλησι. τι-
νὲς δ' ἐξαίροντες τὸ πάλησιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ προστιθέντες λιμῷ
περιόδους μὲν οὖν καλεῖ τοὺς βραδεῖς περιπαύους ἐπὶ πλείονα χρό-
νον ἐκτεινομένους (466) ὥς ἐν τῷ περὶ διαίτης ὁξέων αὐτὸς ἔφη .
βραδεῖαν συχνὴν περίοδον πλανηθῆναι, καὶ Πλάτων μὲν μέμνηται τοῦ
Προδίκου ὡς πολλοῖς περιπατοῖς χρωμένου. τίνος δὲ νῦν Προδίκου
μνημονεύει, πότερον τοῦ Λεοντίου ἢ τοῦ Σηλυβριανοῦ περιττόν ζητεῖν
ἐν ἄλλῳ γὰρ λόγῳ τὰ τοιαῦτα πάντως διέρχονται. νυνὶ δ' οὐ που καιρὸς
ιστορικῶν ζητημάτων, ὅπου καὶ τῶν γεγραμμένων τισὶν ἐξηγήσεως οὐκ
ὀλίγας περιχιπόντες ἀγαπῶμεν, ἐάν ἐν ὀκτώ βιβλίοις συμπληρώσωμεν
τὴν ἐξήγησιν. διότι δὲ μέμφεται τὸν Πρόδικον αὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπὼν
τὸ πυρετῶδες πολέμιον εἶναι περιόδοις ἢ λιμῷ, ὅθλον δ' ὅτι καὶ
τοῖς ἄλλοις ὁ κατέλεξε, καὶ γὰρ ταῖς πάλαις καὶ τῇ πυρίᾳ καὶ τῇ
ἀνατρίψει τὸ πυρετῶδες ἐναντίον ἐστίν. οὕτω γὰρ ἀκουστέον τοῦ πο-
λέμιον, ἐπεὶ καὶ φίλιον ἐκ μεταφορᾶς εἰώθασι λέγειν τὸ οἰκεῖον.
μεταξὺ δὲ τῶν λέξεων ἀμφοτέρων εἰρημένον τὸ κακὸν ἔνιοι μὲν ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τῆς προτέρας ἔγραψαν, ἔνιοι δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας, ὥς
ἔγωγε γενέσθαι τὸν λόγον τοιάνδε· τὸ πυρετῶδες πολέμιον περιόδοιςιν,
ὅτι δὲ βλάπτει τοὺς πυρετίνοντας καὶ περίπατος καὶ δρόμος καὶ πυρία
καὶ πάλη, πάντοθεν τὴν ἐν τῷ σώματι θερμασίαν αὐξάνοντα, οὐδεὶς ἀγνοεῖ
τῶν ὁμιλησάντων τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης.

Πρόδικος δ' ἔοικεν οὐ μόνον λογικῇν εὐρεσιν βοημάτων ἀγνοεῖτον, ἀλλὰ καὶ τήρησιν ἐμπειρικῇν. ὁ μὲν γάρ (489) λόγος ἀπαγορεύει πόνον πόνον ἰσθαι, τουτέστι τῇ βλάβῃ τὴν βλάβην καὶ τῷ κακῷ τὸ κακόν. Ἐναντίῳ γάρ, οὐχ' ὅμοια τῇ λυπούσῃ διαθέσει προσφέρειν χρή βοηθήματα. φαίνεται δ' ἐκεῖνος ὅμοια προσάγων, εἰ γε καὶ περιπάτους καὶ πόλη καὶ ἀνατρίψει καὶ πυρίῃ καὶ λιμῷ. πύριαν δὲ πᾶσαν ἀκουστέον τὴν ἔξωθεν ἡμῶν προσπίπτουσαν θερμασίαν εἶν' ἀπὸ πυρός· εἶτ' ἐν λουτροῖς γένοιτο. καὶ μὴν καὶ ὁ λιμός· Ἐναντίον ἔστι τοῖς εἰρημένους, ὅκου γάρ λιμός οὐ δεῖ πνεῖν. οὐ μόνον δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ῥήσεως, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν ἄχρι τελευτῆς ὡς ἂν ἐθέλωσι γραφουσιν. ἀλλ' ἐγὼ τὰς παλαιὰς ἐροῦμαι, καὶ τὴν χαλεπωτέραν ἔχωσι τὴν ἐξηγήσιν. ὁ δὲ ἐσχατόν ἐστι γεγραμμένον ἐν τῇ προκειμένῃ ῥήσει, τὸ αὐτοῖσι, τινὲς μὲ τῆς ἐπομένης ἀρχὴν ποιοῦσι, τινὲς δ' ὅλως ἀφαιροῦσι. καὶ γὰρ φαίνεται μηδὲν ἐξ' αὐτῶν πλέον τῶν εἰρημένων διδασκόμενον.

Πρόδικος (μή γραπτεόν Ἡρόδικος;)

Σηλυβριανός.

λα΄

Πρόδικος τοὺς πυρεταίνοντας ἔκτεινε
δρόμοισι, πάλῃσι, πυρίῃσι, καὶ τὸ πυρετῶδες πολέμιον
λιμῷ, περιόδοισι πολλῇσι, δρόμοισιν, ἀνατρίψει, πόνον πρὸς
αὐτοῖσι.

Γαληνοῦ

ὑπομνήματα καὶ

Ἱπποκράτους ἐπι-
δημιῶν. Στ.

ἔκδ. Λειψίας
1829.

Σελ. 98 - 99-100

Καὶ ταύτην τὴν ῥῆσιν ἄλλος ἄλλως γράφει, τινὲς μὲν ὑπαλλάττοντες
τὴν λέξιν τοιάνδε, περιόδοισι, πάλῃσιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ πάλῃσι. τι-
νὲς δ' ἐξαίροντες τὸ πάλῃσιν, ἔνιοι δ' ἐν ἀρχῇ προτιθέντες λιμῷ
περιόδους μὲν οὖν καλεῖ τοὺς βραδεῖς περιπάτους ἐπὶ πλείονα χρό-
νον ἔκτεινομένους (466) ὥς ἐν τῷ περὶ διαίτης ὁξέων αὐτὸς ἔφη.
βραδεῖαν συχνὴν περίοδον πλανητῆσαι, καὶ Πλάτων μὲν μένεται τοῦ
Προδίκου ὥς πολλοῖς περιπάτοις χραιένου. τίνος δὲ νῦν Πρόδικου
μνημονεύει, πότερον τοῦ Λεοντίου ἢ τοῦ Σηλυβριανοῦ περιπτὸν ζητεῖν
ἐν ἄλλῳ γὰρ λόγῳ τὰ τοιαῦτα πάντα διερχομαι. νυνὶ δ' οὐ που καιρὸς
ἱστορικῶν ζητημάτων, ὅπου καὶ τῶν γεγραμμένων τισὶν ἐξηγήσεως οὐκ
ὀλίγας περιχιπόντες ἀγαπῶμεν, ἐὰν ἐν ὅκτῳ βιβλίῳ συμπληρώσωμεν
τὴν ἐξηγήσιν. διὰ τὴν δὲ μέμφεται τὸν Πρόδικον αὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπὼν
τὸ πυρετῶδες πολέμιον εἶναι περιόδοισιν ἢ λιμῷ, ὅλον δ' ὅτι καὶ
τοῖς ἄλλοις δ' κατέλεξε, καὶ γὰρ ταῖς πάλαις καὶ τῇ πυρίᾳ καὶ τῇ
ἀνατρίψει τὸ πυρετῶδες ἐναντίον ἐστίν. οὕτω γὰρ ἀκουστέον τοῦ πο-
λέμιον, ἐπειδὴ καὶ φίλιον ἐκ μεταφορᾶς εἰδῆσαι λέγειν τὸ οἰκεῖον.
μεταξὺ δὲ τῶν λέξεων ἀμφοτέρων εἰρημένον τὸ κακὸν ἔνιοι μὲν ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τῆς προτέρας ἔγραψαν, ἔνιοι δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας, ὥς
ἔγωγε γενέσθαι τὸν λόγον τοιάνδε· τὸ πυρετῶδες πολέμιον περιόδοισιν,
ὅτι δὲ βλάπτει τοὺς πυρετίνοντας καὶ περίπατος καὶ δρόμος καὶ πυρία
καὶ πάλῃ, πάντοθεν τὴν ἐν τῷ σώματι θερμασίαν αὐξάνοντα, οὐδεὶς ἀγνοεῖ
τῶν ὁμιλησάντων τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης.

Προδίκος δ' ὅμοιον οὐ μόνον λογικὴν εὐρεσιν βοημάτων ἀγνοεῖτον, ἀλλὰ καὶ τήρησιν ἐμπειρικὴν. ὁ μὲν γάρ (489) λόγος ἀπαγορεύει πόνῳ πόνον ἰσθαι, τουτέστι τῇ βλάβῃ τὴν βλάβην καὶ τῷ κακῷ τὸ κακόν. Ἐναντίῳ γάρ, οὐχ' ὅμοια τῇ λυπούσῃ διαθέσει προσφέρειν χρηρὴ βοηθήματα. φαίνεται δ' ἐκεῖνος ὅμοια προσάγων, εἰ γε καὶ περιπάτους καὶ πάλῃ καὶ ἀνατρίψει καὶ πυρίῳ καὶ λιμῷ. πτρίαν δὲ πᾶσαν ἀκουστέον τὴν ἔξωθεν ἡμῖν προσπίπτουσαν θερμασίαν εἴτ' ἀπὸ πυρός εἴτ' ἐν λουτροῖς γένοιτο. καὶ μὴν καὶ ὁ λιμός ἐναντίον ἐστὶ τοῖς εἰρημένοις, ὅκου γάρ λιμός οὐ δεῖ πονεῖν. οὐ μόνον δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ῥήσεως, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν ἄχρι τελευτῆς ὡς ἂν ἐθέλωσι γραφουσιν. ἀλλ' ἐγὼ τὰς παλαιὰς ἐροῦμαι, καὶ τὴν χαλεπωτέραν ἔχωσι τὴν ἐξηγήσιν. ὁ δὲ ἐσχατόν ἐστι γεγραμμένον ἐν τῇ προκειμένῃ ῥήσει, τὸ αὐτοῖσι, τινὲς μὲ τῆς ἐπομένης ἀρχὴν ποιοῦσι, τινὲς δ' ὅλως ἀφαιροῦσι. καὶ γὰρ φαίνεται μηδὲν ἐξ αὐτῶν πλέον τῶν εἰρημένων διδασκόμενον.

Πρόδικος (μή γραπτέον Ἡρόδικος;)

Σηλυβριανός.

λα΄

Γαληνοῦ

Ἵπομνήματα καὶ

Ἵποκράτους Ἐπι-
δημιῶν. Στ.

Ἐκδ. Δειψίρας
1829.

Σελ. 98 - 99-100

Πρόδικος τοὺς πυρεταίνοντας ἐκτείνει
δρομοῖσι, πάλησι, πυρίησι, καὶ τὸ πυρετῶδες πολέμιον
λιμῶ, περιδοῖσι πολλῇσι, δρομοῖσιν, ἀνατρίψει, πόνον πό-
νῳ αὐτοῖσι.

Καὶ ταύτην τὴν ῥῆσιν ἄλλος ἄλλως γράφει, τινὲς μὲν ὑπαλλάττοντες
τὴν λέξιν τοιάνδε, περιδοῖσι, πάλησιν, ἐνιοὶ δ' ἐν ἀρχῇ πάλησι. τι-
νὲς δ' ἐξαίροντες τὸ πάλησιν, ἐνιοὶ δ' ἐν ἀρχῇ προτιθέντες λιμῶ
περιδούς μὲν οὖν καλεῖ τοὺς βραδεῖς περιπάτους ἐπὶ πλείονα χρό-
νον ἐκτεινομένους (466) ὥς ἐν τῇ περὶ διαίτης ὁξέων αὐτὸς ἔφη .
βραδεῖαν συχνὴν περίοδον πλανηθῆναι, καὶ Πλάτων μὲν μέμνηται τοῦ
Προδίκου ὥς πολλοῖς περιπάτοις χρωμένον, τίνος δὲ νῦν Προδίκου
μνημονεύει, πότερον τοῦ Λεοντίου ἢ τοῦ Σηλυβριανοῦ περιτόν ζητεῖν
ἐν ἄλλῳ γὰρ λόγῳ τὰ τοιαῦτα πάντως διερχομαι. νυνὶ δ' οὐ που καιρὸς
ἱστορικῶν ζητημάτων, ὅπου καὶ τῶν γεγραμμένων τισὶν ἐξηγήσεως οὐκ
ὀλίγας περιχέοντες ἀγαθῶμεν, ἐάν ἐν ὀκτώ βιβλίοις συμπληρώσωμεν
τὴν ἐξήγησιν. διὰ τί δὲ μέμφεται τὸν Πρόδικον αὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπὼν
τὸ πυρετῶδες πολέμιον εἶναι περιδοῖσιν ἢ λιμῶ, ὅλον δ' ὅτι καὶ
τοῖς ἄλλοις ἃ κατέλεξε, καὶ γὰρ ταῖς πάλαις καὶ τῇ πυρίᾳ καὶ τῇ
ἀνατρίψει τὸ πυρετῶδες ἐναντίον ἐστίν. οὕτω γὰρ ἀκουστέον τοῦ πο-
λέμιον, ἐπειδὴ καὶ φίλιον ἐκ μεταφορᾶς εἰδῆθαι λέγειν τὸ οἰκεῖον.
μεταξὺ δὲ τῶν λέξεων ἀμφοτέρων εἰρημένον τὸ κακόν ἐνιοὶ μὲν ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τῆς προτέρας ἔγραψαν, ἐνιοὶ δὲ ἐν ἀρχῇ τῆς δευτέρας, ὥς
ἔφα γενέσθαι τὸν λόγον τοιάνδε· τὸ πυρετῶδες πολέμιον περιδοῖσιν,
ὅτι δὲ βλάπτει τοὺς πυρεττοντας καὶ περίπατος καὶ δρόμος καὶ πυρία
καὶ πάλη, πάντοθεν τὴν ἐν τῷ σώματι θερμασίαν αὐξάνοντα, οὐδεὶς ἀγνοεῖ
τῶν ὁμιλησάντων τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης.

Προδίκος δ' ἔοικεν οὐ μόνον λογικὴν εὐρεσιν βοημάτων ἀγνοεῖν, ἀλλὰ καὶ τήρησιν ἐμπειρικὴν. ὁ μὲν γάρ (489) λόγος ἀπαγορεύει πόνον πόνον ἰᾶσθαι, τουτέστι τῇ βλάβῃ τὴν βλάβην καὶ τῷ κακῷ τὸ κακόν. ἐναντίῳ γάρ, οὐχ' ὅμοια τῇ λυπούσῃ διαθέσει προσφέρειν χρή βοηθήματα. φαίνεται δ' ἐκεῖνος ὅμοια προσάγων, εἰ γε καὶ περιπάτους καὶ πάλη καὶ ἀνατρίψει καὶ πυρίῳ καὶ λιμῷ. πτρίαν δὲ πᾶσαν ἀκουστέον τὴν ἔξωθεν ἡμῶν προσπίπτουσαν θερμασίαν εἴτ' ἀπὸ πυρός εἴτ' ἐν λουτροῖς γένοιτο. καὶ μὴν καὶ ὁ λιμός ἐναντίον ὅστις τοῖς εἰρημένοις, ὅκου γὰρ λιμός οὐ δεῖ πονεῖν. οὐ μόνον δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ῥήσεως, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν ἄχρι τελευτῆς ὡς ἂν ἐθέλωσι γραφουσιν. ἀλλ' ἐγὼ τὰς παλαιὰς ἐροῦμαι, καὶ τὴν χαλεπωτέραν ἔχωσι τὴν ἐξηγήσιν. ὁ δὲ ἐσχατόν ἐστι γεγραμμένον ἐν τῇ προκειμένῃ ῥήσει, τὸ αὐτοῖσι, τινὲς μὲ τῆς ἐπομένης ἀρχὴν ποιοῦσι, τινὲς δ' ὅλως ἀφαίρουσι. καὶ γὰρ φαίνεται μηδὲν ἐξ' αὐτῶν πλέον τῶν εἰρημένων διδασκόμενον.

Πρόεδρος (μὴ γραφεὶς Ἡρόδωτος;)
Συμβριανός.

Πρόεδρος τοῦ κυρταίνοντος

Γαλινα
Ὑπομνήματα
τοῦ Σωκράτους
Ἐπιστολῶν
ΣΤ.

ἐκδ. Ἀγγλίας
1929

Σελ. 98 99

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Πρὸς τοὺς ἑργαζομένους καὶ ἀποδίδοντας τὰς ἐξουσίας

ἑργαζομένοις

ἔχοντες τὸν νόμον τὸν ἐκείνου καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκείνου
καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκείνου καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκείνου
καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκείνου καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκείνου
καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκείνου καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκείνου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ